

**«ЗІ ЩИТОМ У РУКАХ .
ПЕТРО ДУМИЧ .»**

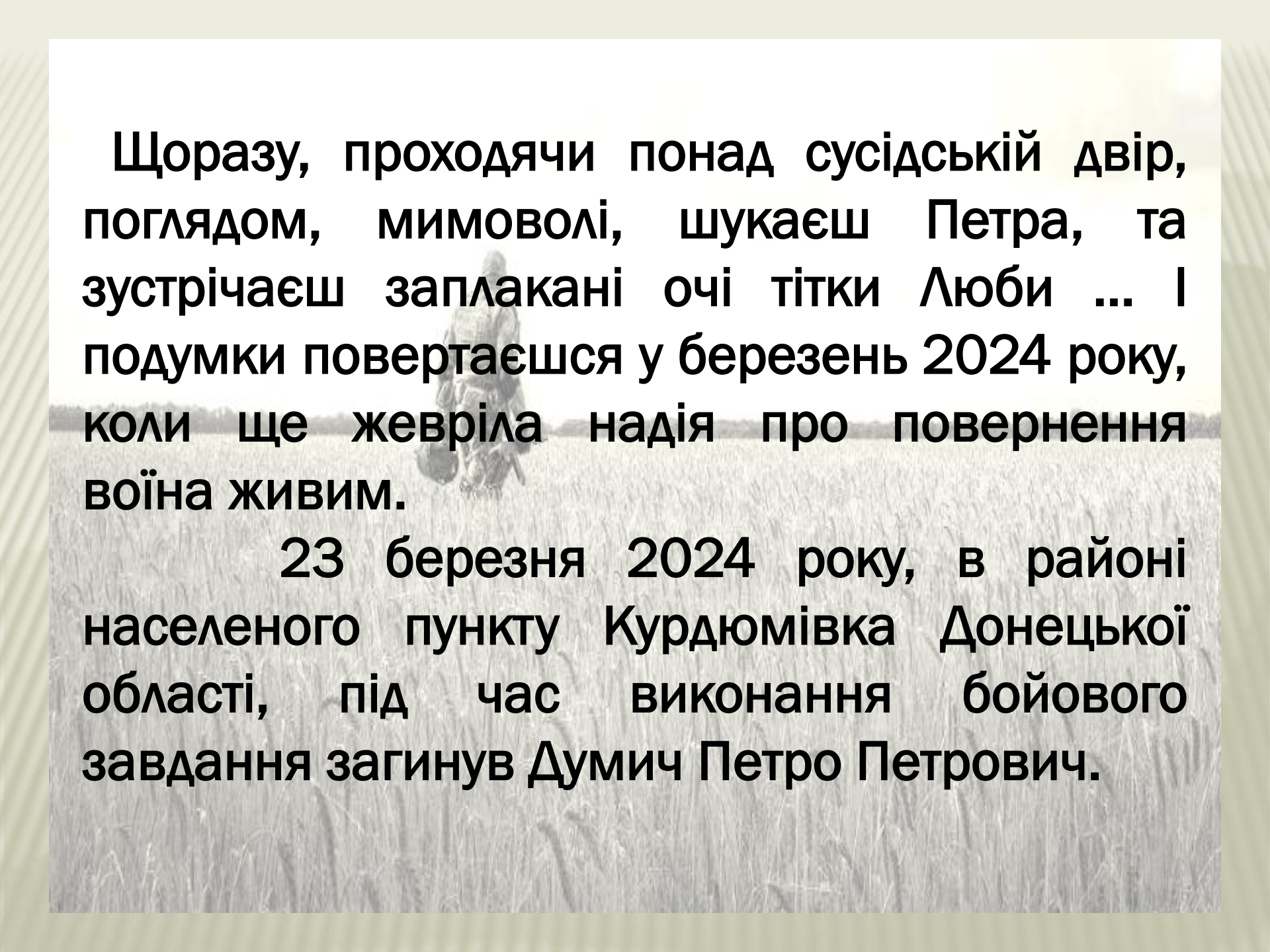
**«Славетні сини Сокальщини!
Герої не вмирають!»**

*Біль у очах, і хустка в чорних тороках –
Жінок душа: і рана і втома.*

*Боронять хлопці землю із щитом в руках,
А хтось вже повернувся “на щиті” додому ...*

Щоразу, проходячи понад сусідській двір, поглядом, мимоволі, шукаєш Петра, та зустрічаєш заплакані очі тітки Люби ... І подумки повертаєшся у березень 2024 року, коли ще жевріла надія про повернення воїна живим.

23 березня 2024 року, в районі населеного пункту Курдюмівка Донецької області, під час виконання бойового завдання загинув Думич Петро Петрович.

**7 червня 1996р. у подружжя
Думичів – Любов Іванівни
і Петра Васильовича
народився син Петро.**

Із асоціацій сусідів:

**«допитливий, усміхнений,
білявий хлопчина**

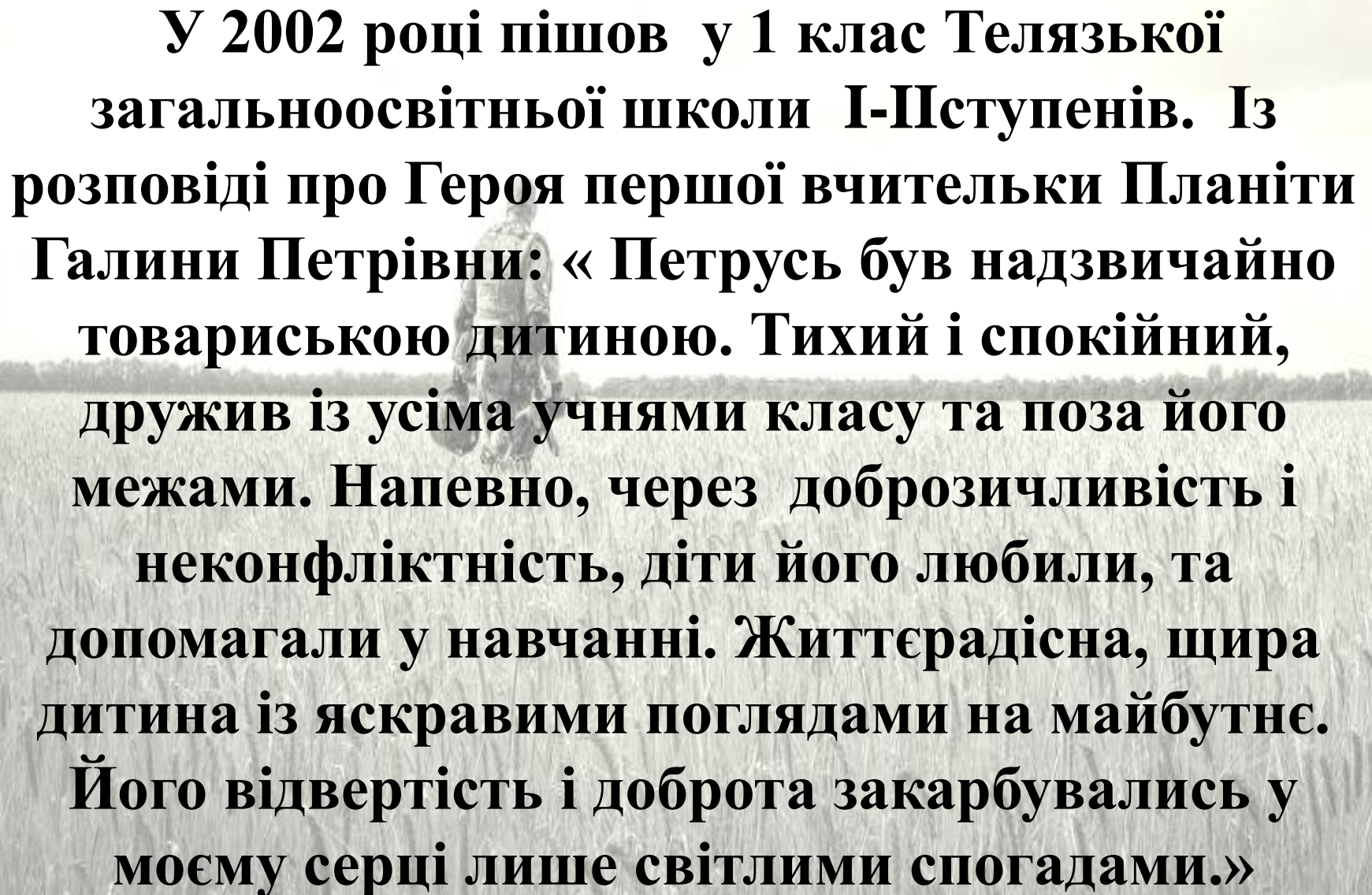
із вудкою у руках

(як і батько, дуже любляв рибалку) .

А рибалили вони у трьох :

тато, Петро та молодший брат Роман»

У 2002 році пішов у 1 клас Телязької загальноосвітньої школи І-ІІ ступенів. Із розповіді про Героя першої вчительки Планіти Галини Петрівни: «Петрусь був надзвичайно товариською дитиною. Тихий і спокійний, дружив із усіма учнями класу та поза його межами. Напевно, через доброзичливість і неконфліктність, діти його любили, та допомагали у навчанні. Життєрадісна, щира дитина із яскравими поглядами на майбутнє. Його відвертість і доброта закарбувались у моєму серці лише світлими спогадами.»

9

клас

Після закінчення 9 класу,
продовжив навчання в
Червоноградському
гірничо-будівельному
технікумі, планував
працювати у вугільній
промисловості

*І кожен з хлопчаків, що взяли у
руки зброю
Планували жити, жити на
повні груди,
І мріяли, що в них майбутнє
буде ...
Та від війни закрили нас собою.*

Думич Петро

Призваний на військову службу за призивом під час мобілізації, особливий на період, 12 квітня 2022 року .

Із зброєю в руках і великим патріотизмом в серці Петро переконував: « Перемога за нами !». І я вірю, я знаю, що кожен з них – хлопців та дівчат у берцах, наближають Мир нашій Україні .

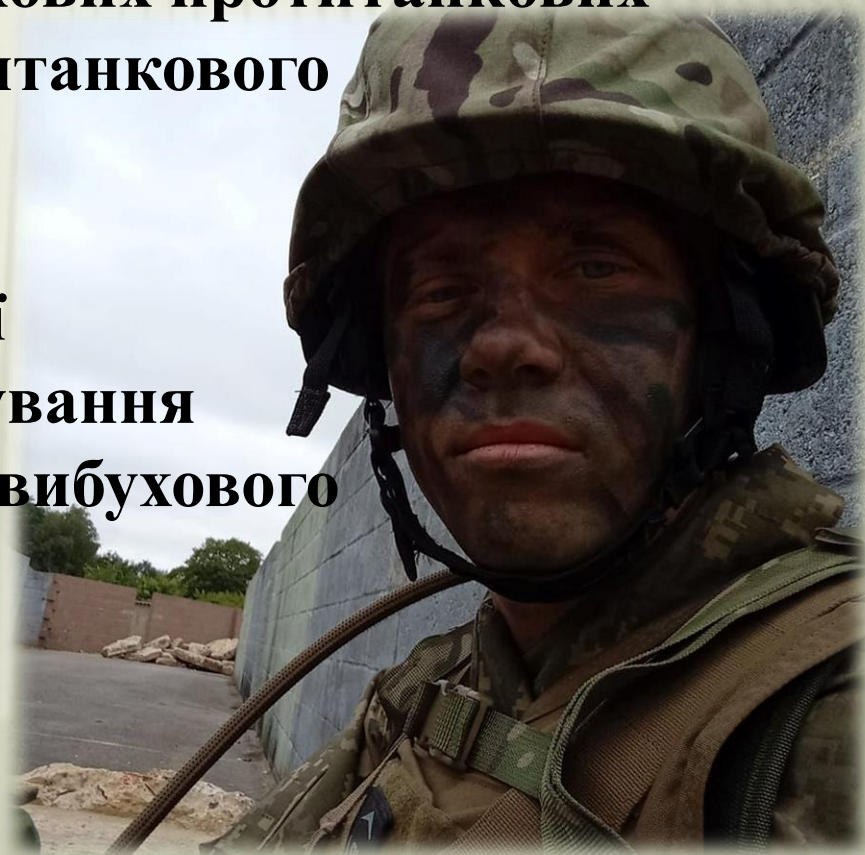
Ми горді нашими односельчанами, які боронять рідну землю від агресора.

**Старший (посмертно) солдат
Думич Петро Петрович
(П-081670), інспектор прикордонної служби 3
категорії**

**– номера обслуги групистанкових протитанкових
гранатометів третього протитанкового
відділення**

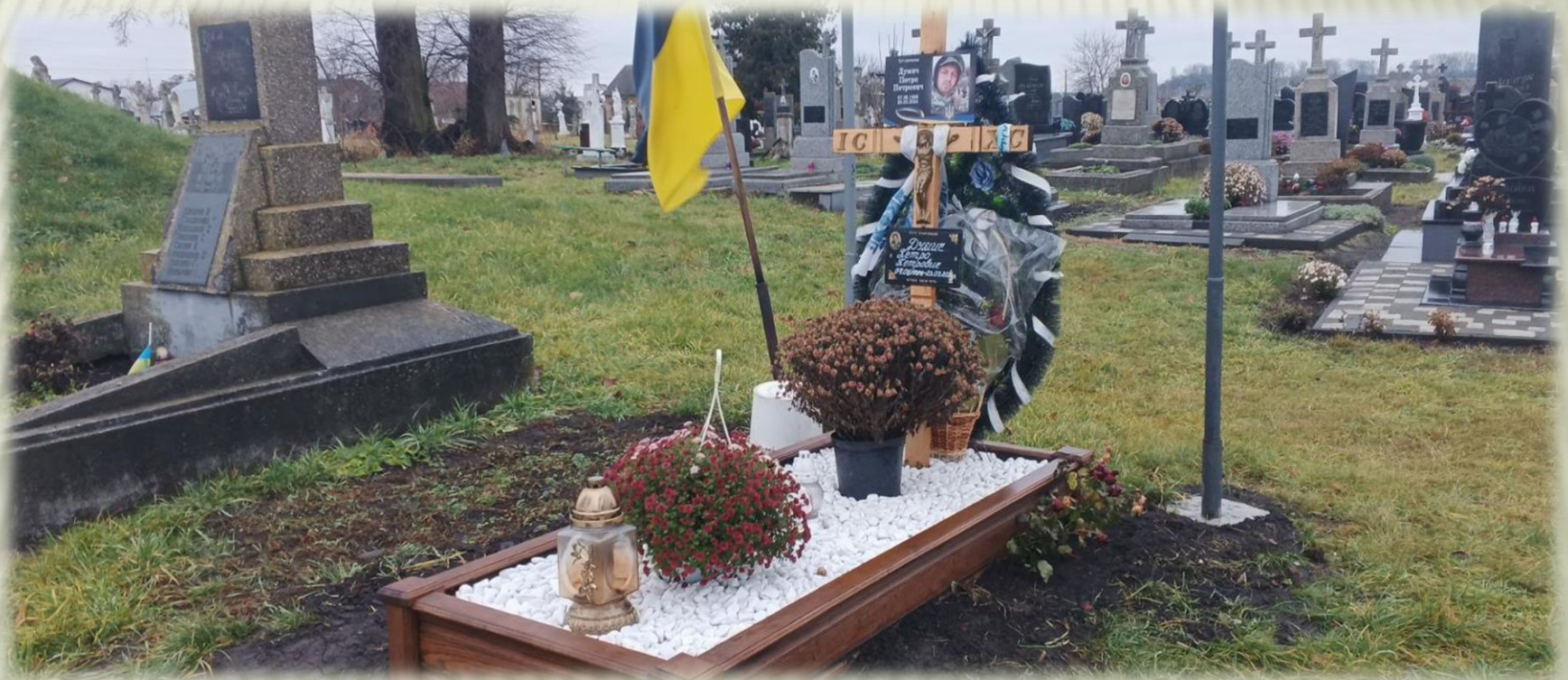
**прикордонної протитанкової
застави другої прикордонної
комендатури швидкого реагування
загинув внаслідок скидання вибухового
пристрою з БпЛа.**

**Поховали Славетного сина
Сокальщини Петра Думича
у рідному селі Теляж.**

Юність була сповнена надій та планів. Але війна забрала найцінніше – життя.

Його мрії не встигли здійснитися, та його подвиг назавжди залишиться в історії нашої Держави, в пам'яті односельчан, друзів, рідних.

Схиляємо голови перед світлою пам'яттю Загиблого Воїна - Героя!

*Ти знаєш, Петре, коли зачепиш хмари
зраненим крилом,
В обіймах сонця в Мирнім небі літнім –
Почуй: думки про тебе линуть над селом
Думки яскраві, теплі, світлі...*

Виконав : учень 9 класу Телязької гімназії Андрейчук Матвій-Дмитро